

TỔNG GIÁO PHẬN SEATTLE
GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
Vietnamese Martyrs Parish of The Archdiocese of Seattle
6841 S. 180th St, Tukwila, WA 98188
Website: www.vmpwa.org

Suy Niệm Chúa Nhật VIII Thường Niên Năm C

CHỜ XÉT ĐOÁN

Suru Tâm

Vào thời xa xưa, trước khi con người phát sinh ra các phương tiện phát thanh và phát hình, tại một làng quê nọ có một thân viên nhà nước có bốn phận coi điện và phải trả lời cho những ai trong làng gọi đến muốn biết lúc đó là mấy giờ. Anh nhân viên này luôn luôn cho biết giờ giấc m cách xác tín, vì hằng ngày anh thường có thói quen kiểm soát lại đồng hồ và gờ giấc dựa theo tiếng còi hú gần nhà của xưởng thợ duy nhất nhất gần đó. Nhưng một hôm đồng hồ của anh bị ngưng bắt ngờ và có người gọi điện thoại đến hỏi xem là mấy giờ. Anh nhân viên trả lời rằng: anh đang chờ tiếng còi hú ở xưởng thợ gần bên để điều chỉnh lại đồng hồ, vì anh có thói quen canh giờ và điều chỉnh đồng hồ theo tiếng còi hú của xưởng thợ. Sau một lúc thinh lặng, người hỏi giờ trả lời: tôi là người có trách nhiệm kéo còi hú tại xưởng thợ đây và mỗi ngày tôi đều gọi anh để biết đúng giờ mà kéo còi hú. Vòng luẩn quẩn trên rất thường xảy ra trong cuộc sống và có lẽ trong chúng ta đôi khi có những người đã từng là nạn nhân bị cuốn vào trong cái vòng luẩn quẩn này, đó là trường hợp người mù dẫn người mù mà Chúa Giêsu nói đến trong phúc âm hôm nay “thử hỏi người mù có thể dẫn người mù được không? Cả hai không sa xuống hố ư?”. Trên bình diện thiêng liêng và luân lý khi phải phân biệt giữa điều nào tốt, điều nào xấu thì có những kẻ không biết phân biệt điều nào tốt hoặc xấu, nhưng họ dám lên tiếng góp ý, nếu không muốn nói là ra lệnh về việc tốt xấu, đó là trường hợp người mù dẫn người mù. Chúng ta cần tiến bước theo Đấng là ánh sáng thể gian “Ta là ánh sáng thể gian, ai theo Ta sẽ không bước đi trong tối tăm”. Chúng ta không lo chữa trị chính sự mù lòa của tinh thần mà lại muốn làm tài khôn lo đi chữa lành sự mù lòa tinh thần của anh em. Chúa Giêsu dạy tiếp như sau: “Sao người nhìn thấy cái rác trong mắt anh em, còn cái đà trong mắt người, người lại không thấy”. Mỗi người cần khiêm tốn đến với Chúa Giêsu, Đấng là Ánh Sáng có quyền trao ban ánh sáng cho chúng ta, có quyền giải thoát chúng ta khỏi tối tăm, khỏi những tật xấu làm lu mờ khả năng phán đoán và che khuất ý nghĩa cùng đích

của đời sống con người. “Môn đệ không hơn Thầy”, đó là một chân lý mà Chúa Giêsu đã nói với mỗi người môn đệ muốn đi theo Chúa, vì thế mà chúng ta không thể khôn hơn, cao trọng hơn thầy chúng ta là được như Thầy mình là Chúa Giêsu, nghĩa là được chia sẻ sự sống và sự khôn ngoan của Ngài mỗi ngày một giống Chúa hơn. Đời sống Đức tin đòi môn đệ Chúa phải cố gắng liên li để thanh luyện chính mình luôn mãi và chỉ có khi nào chúng ta thực hiện được điều này cho chính mình, thì chúng ta mới có thể trở thành hữu ích cho anh em, có thể iup anh em nhìn thấy Chúa và chấp nhận những mặc khải. Nếu chúng ta không sống theo ý Chúa, không canh tân chính mình theo giáo huấn của Ngài mà lại cả gan lên tiếng chỉ dạy anh em, thì quả thật chúng ta đáng Chúa trách là kẻ giả hình, là kẻ mù muốn dắt người mù.

16. Tốt xấu

Câu truyện cổ tích kể: một hôm con cọp thấy con trâu bị con người bắt kéo cày. Cọp bảo trâu: mày to lớn khỏe mạnh thế, sao để thằng người nhỏ bé bắt mày kéo cày cực khổ vậy? Trâu đáp: nó nhỏ nhưng trí khôn nó lớn. Cọp hỏi người: trí khôn mày đâu cho tao xem? Người nói: Trí khôn tao để ở nhà, mày muốn xem, tao sẽ về nhà lấy cho xem, nhưng phải để tao trói mày lại, kéo mày ăn thịt trâu tao. Cọp vui vẻ để người trói. Trói xong, bác nông phu vác cày đập cọp, vừa đập vừa nói: trí khôn tao đây, trí khôn tao đây. Câu chuyện nói lên người hơn vật ở trí khôn, ở hiểu biết. Hiểu biết rất quan trọng, quan trọng nhất là biết nhận rõ tốt xấu, phải trái, đúng sai, hay dở, thật giả, thiện ác.

Mù mà Đức Giêsu nói ở đây, không phải là mù mắt, nhưng mù về trí khôn. Trí khôn mù về đạo đức, đạo lý, tâm linh, thiêng liêng. Những thứ mù này tai hại gấp bội mù thể xác. Mù mắt chỉ làm khổ người mắc bệnh và mấy người thân thuộc. Mù về trí thức khoa học cũng chỉ gây chậm tiến, lạc hậu. Còn mù đạo đức, đạo lý đã gây ra bao nhiêu tai họa khủng khiếp cho gia đình, quốc gia và cả thế giới. Một ông bố xí ke, nhiễm Sida lây lan cho vợ con và di truyền cho cả dòng giống, có khi cả làng nước. Một Hít-le đã chôn vùi cả thế giới trong chiến tranh tàn khốc.

Một giáo phái, một lý thuyết vô luân mù quáng lôi cuốn bao nhiêu thế hệ cuồng nhiệt xuống hố tiêu diệt lẫn nhau. Đó là những cây xấu, sinh trái xấu. Trái lại, một ông bố lành mạnh, sáng suốt, đạo đức phúc cho con cháu đến bao nhiêu đời. Một Đức Khổng, một Đức Phật đã giáo hóa hàng ngàn thế hệ tốt lành. Đó là những cây tốt sinh trái tốt.

Điều cốt yếu của lời Chúa hôm nay là đưa ra những bài thuốc chữa bệnh mù tinh thần, làm thế nào để biết nhận rõ tốt xấu để nên tốt và sửa xấu.

Theo tin mừng, bài thuốc chữa bệnh mù tinh thần là:

Thứ nhất: là bài thuốc chữa bệnh kiêu ngạo. Trò tự phụ hơn thầy là thứ trò hỗn láo kiêu ngạo. Muốn học giỏi trò phải biết khiêm tốn. Người xưa khiêm tốn đến độ học được một chữ hay nửa chữ cũng đáng là thầy mình: “Nhất tự vi sư, bán tự vi

sư”. Cả khi gặp nhau đi đường cũng nhận ra người tốt là thầy mình, người xấu là bạn mình: “Ba người đồng hành, người tốt là thầy tôi, người xấu là bạn tôi”.

Thứ hai là bài thuốc chữa bệnh chủ quan, ta thường thấy cái xấu của người khác nhưng lại mù quáng không thấy mình xấu: không thấy cái xà trong mắt mình, nhưng lại thấy cái rác, cái bụi trong mắt người. Mù quáng là do tính tự ái: yêu mình quá nên dù “trăm chỗ lệch cũng kê cho vừa”, do ích kỷ lo kiếm lợi cho mình, nhận lỗi sẽ làm hại danh dự mình. Mù quáng còn do tính kiêu căng, tự cao tự đại che đậy trí khôn, không nhận ra tội mình. Có kẻ bao nhiêu năm không xưng tội, vợ giục đi xưng tội, chồng nói: có tội đâu mà xưng. Trong khi đức Piô X, ngày nào cũng xưng tội vì Ngài thấy rõ tí bụi bay vào mắt mình.

Thứ ba là bài thuốc xét mình: phải luôn kiểm tra kết quả lời nói, việc làm của mình tốt hay xấu: “Cây tốt sinh trái tốt, cây xấu sinh trái xấu”. Nhà buôn phải tính sổ hằng ngày để biết mình lỗ hay lời. Lỗ phải tìm cách sửa lại, lời phải duy trì lâu dài. Mạng sống đời đời của chúng ta còn quý giá gấp triệu lần lời lãi thế gian, như Đức Giêsu đã dạy: “Được lời lãi cả thế gian mất mạng sống mình nào được ích gì”. Chỉ lời lãi nhỏ thế gian, nhà buôn còn phải lo tính sổ hằng ngày, huống chi mạng sống đời đời của chúng ta lớn lao quan trọng vô cùng, sao chúng ta không lo xét mình, kiểm tra đời sống của mình: còn hay mất, lời hay lỗ.